

Kinga Karsten

Idea prawa w nauczaniu papieży Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka
streszczenie pracy

Przedmiotem badawczym pracy jest idea prawa świeckiego w nauczaniu papieży Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka. Innymi słowy przedmiotem pracy jest to, co papieże głoszą jako nauczyciele wiary i moralności (por. kan. 749 § 1 KPK z 1983 r.) o prawie świeckim oraz to, jakie, w ich opinii, powinno ono być.

Jako uzasadnienie podjęcia tematu pracy należy podać to, że współcześnie prawo to odgrywa, chyba bardziej niż kiedykolwiek wcześniej w dziejach ludzkości, wielką rolę w życiu osób i społeczeństw. A skoro prawo jest uważane za tak ważne dla człowieka, to musi ono znaleźć się w optyce Kościoła, czyli jego refleksji i nauczaniu. Każda bowiem sprawa istotna dla człowieka ma także znaczenie i dla Kościoła.

Celem prowadzonych w pracy badań było pokazanie tego, jak rozumiane jest prawo świeckie przez papieży trzech ostatnich pontyfikatów – ogólnie jako idea lub fenomen oraz w poszczególnych obszarach jego stosowania czy funkcjonowania. W pracy chodzi także o wskazanie tego jak oceniane są z perspektywy teologicznej (głównie chodzi o teologię moralną i katolicką naukę społeczną) konkretne prawa lub obowiązki czy też instytucje prawne oraz jak z tej percepcyjny mają one wyglądać.

Hipoteza pracy zawarta jest w następujących zdaniach. Po pierwsze, prawo świeckie jest ważnym fenomenem z punktu widzenia Kościoła. Po drugie, prawo jest przedmiotem papieskiego nauczania, a papieże Jan Paweł II, Benedykt XVI i Franciszek nie tylko dostrzegali ten fenomen, lecz także analizowali je z punktu widzenia nauki Kościoła, oceniali, a także wskazywali drogę jego zmian.

Praca liczy sześć rozdziałów. Ogólny wniosek jest następujący: nauczanie papieży w na temat prawa, choć rozproszone, jest bogate teologicznie, a nawet, i jak w przypadku Benedykta XVI, osadzone w prawniczej literaturze przedmiotu.

Kinga Karsten

12.06.2023 r.